

РЕШЕНИЕ

№ 166

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **9550** по описа за **2012** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда” С. /Д”ИТ” - С./, срещу решение от 31.07.2012г. по НАХД №16416/2010г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление (НП) №22-2201739/25.06.2010г., издадено от Директора на Д”ИТ” - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” на основание чл.85, ал.2 във вр. чл.82, ал.1 от Закона за насърчаване на заетостта (ЗНЗ), във вр. с чл.48, ал.2 от Закона за чужденците в Р. Б. (ЗЧРБ) в размер на 20000 (двадесет хиляди) лева за нарушение на чл.70, ал.1 от ЗНЗ. Твърди се, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в явно противоречие с материалния закон и е изцяло необосновано. В съдебно заседание жалбоподателя, чрез процесуалния представител, моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт и се потвърди НП. Ответникът по касационната жалба, моли да се постанови съдебен акт, с който се потвърди решението на СРС.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Със съдебно решение от 31.07.2012г. по НАХД №16416/12г., СРС е отменил НП №22-2201739/25.06.2010г., издадено от Директора на Д"ИТ" - С., с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция" на основание чл.85, ал.2 във вр. чл.82, ал.1 от ЗНЗ, във вр. с чл.48, ал.2 от ЗЧРБ, в размер на 20000 (двадесет хиляди) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред този съд не са представени нови доказателства. За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Налице е нарушаване на посочените законови разпоредби. Изпълнителното деяние на нарушението е описано непълно, като време на извършването му. Това изискване е от съществено значение за преценката относно спазването на давностните срокове по чл.34, ал.1 и ал.2 от ЗАНН и тези по чл.81, ал.3, във вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК, приложимата разпоредба съобразно правилата за действие на административнонаказателния закон по време и място. Нарушението се изразява в действие и логически не може да се стигне до извода, че се извършва там и тогава, където се дължи действието. От доказателствата по делото може да се направи само категоричен извод, кога е подписано допълнителното споразумение. Това не е датата на нарушение по смисъла на ЗАНН. Допуснатите нарушения са съществени, тъй като окончателният санкционен акт не съдържа указания досежно датата на извършване на нарушението, не очертава по необходимия категоричен начин предмета на доказване в производството, не позволява на съда и страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна и ограничава правото на защита на наказаното лице. Дата не може да бъде изведена й от обстоятелствената част на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН). Съответно е налице нарушаване във формата на същите – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, която съобразно императивните разпоредби на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 31.07.2012г. по НАХД №16416/10г. на Софийски районен съд, с което е отменено Наказателно постановление №22-2201739/25.06.2010г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда" С..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

